

VĚTRNÍK

Ročník XLVI.

Pátek 16. října 2015

číslo 8.

Letos se bavíme U Medvěda

Letos na vysoké přehlídce nastalo několik změn. Tou nejzásadnější je, že už se společenské večery nekonají na hasičně. Z provozních důvodů to prostě nebylo možné, proto se nabídl jediný další volný prostor, a to nová restaurace U Medvěda. Ta má své klady i zápory. Výhodou je, že je to opravdu restaurační zařízení, takže tam není problém s občerstvením všeho druhu. Problém je v jaksi komornějším ladění, neboť kapacita restaurace je kolem čtyřiceti osob, což není mnoho. Pravda však také je, že v posledních letech hasična zela někdy poměrně prázdnou, na parketě se potácely tři, čtyři dvojice a vzduch prosycený cigaretovým dýmem se dal krájet. Vše, co je nové, musí projít zatěžkávací zkouškou. Pak se uvidí, zda to bylo rozhodnutí dobré, nebo ne.

jn

Dnes		
kdy	co	kde
9:30	seminář	malý sál
13:00	seminář KR SČDO	sokolovna
13:30	loučení Kouřim	malý sál
14:30	dechovka	před divadlem
15:00	vítání Sloupnice+ AITA-IATA	před divadlem
16:00	Filuta Pepíno	velký sál
	Sloupnice	
19:30	Filuta Pepíno	velký sál
	Sloupnice	
21:30	seminář KDP	půdička
22:00	společenský večer	U Medvěda

Recenze: František Laurin

William Shakespeare
Mnoho povyku pro nic
Mršta Pršta Kouřim

Málo frekventovaná Shakespeareova hra *Mnoho povyku pro nic* přináší trochu přemýšlení, milostných zápletek, komické postavy policajtů, ale i otázky svědomí, podvodu, zrady a lásky. Jakoby se několik lidských osudů dostalo do krize, ohrožena je čest panny, uražena lidská důstojnost a cit. Naštěstí se intriky vyjeví, každý dostane to, co chce, Héra Claudia, zapřísáhlý mládenec Benedik Beatricii. Život si s nimi pohrál a všechno končí, prostě mnoho povyku pro nic. Ale přece jenom v této hře zůstává na konci jakýsi stín.

Soubor *Mršta Pršta* ve své adaptaci zachovává v podstatě všechny dějové linie a situace. Převádí je jistým osobitým přístupem do jarmarečního divadla a v této poloze volí režijní i herecké prostředky. Hraje se s kartami, někdy jako hra, někdy o život, a připomíná to i Shakespeareovu myšlenku, že celý svět je

scéna. Ve stylu jarmarečního divadla (možná i cirkusu) režisér pracuje s velikou šíří různých

prostředků, dokonce i loutkového divadla. Situace nejsou řešeny důsledně ve zvoleném žánru,

režisér se měl rozhodnout, zda text ještě více redukovat a nahradit ho stylizovanými, divadelně řešenými situacemi, protože scény, které zůstávají v rovině insitního psychologického divadla, jsou z jiného rodu.

Inscenace je nápaditá, hravá, soubor hraje dohromady a bezpečně se vnímá, i když herecké prostředky nejsou režisérem sceleny do jednotného řádu. Nicméně inscenace přes určité problémy přináší radost ze hry do hlediště a ukazuje, že hrát si spolu se Shakespearem může být docela přitažlivé.

František Laurin

Jak to vidí půdička

Viděli jsme představení, jehož základním vkladem je mládí interpretů. Jejich pojetí Shakespeara, vzdálené tradiční interpretační praxi, v podstatě bezvýhradně přijímáme. Ocenili jsme využití nápadů s karetní hrou, rozvíjení slovních hříček i pohybovou energii. Před mladými herci je úkol zkvalitnění jevištní řeči. Za příkladnou považujeme scénografii včetně rekvizit.

Shakespeare by možná zatleskal

Před Krakonošem, vládcem hor i stejnojmenným divadlem, stanul včera pod zataženou oblohou soubor Mršta Pršta z Kouřimi. Sice už odehrál ten den jedno představení hned v časně dopoledne, ale ani on nebyl ochuzený o přivítání, které viděl poprvé před třinácti lety. Režisér souboru Martin Drahovzal zadoufal, že představení, které opět vychází z díla Wiliama Shakespeara, se bude divákům líbit a že je pobaví. „Jedna porotkyně o naší hře řekla, že znalci a milovníci jeho díla by naší hře asi přáli brzký skon, ale sám Shakespeare by nám v hrobě možná zatleskal,“ podotkl Drahovzal.

Protože počasí je od středy skutečně nevlídné, stále mrholí a je chladno, nedorazily včera před divadlo krásné mažoretky. Aby však ani soubor z Kouřimi o mažoretské vystoupení nepřišel,

převzala roli malých slečen s hůlkou symbolicky na svá bedra kapela – se svými nástroji se dali na pochod kolem bubeníka.

Jejich řady spontánně rozšířili i někteří divadelníci přítomní vítání.

jn

Vše je tu tak, jak to mám rád

Martin Drahovzal, režisér inscenace Mnoho povyku pro nic, vlastně ani moc mých otázek nepotřeboval – než jsem stihla nějakou položit, už na ni plynule přecházel svým povídáním a rozhovor příjemně ubíhal.

Ve Vysokém jste popáté, zaujalo vás tu něco, ať už ve městě, na přehlídce nebo v okolí?

Dneska přišlo.

Předtím čtyřikrát nepršelo?

Ne, jednou tady byla mlha jako mlíko, na náměstí jsme se nemohli najít. Jednou padal sníh, jednou krásně svítilo sluníčko, pokaždé je to jiné. Nemůžu říct, že by mě tu jinak něco překvapilo. Určitě jsem konzervativce a najít po X letech věci i lidi na svém místě, je pro mě jistota všeho. A tady nacházím vše na svých místech, organizace je pro mě stále stejná – ale v tom dobrém, protože je výborná. Je tady příjemně a člověk tu nachází věci tak, jak je má rád. Akorát tu chybí hasičovna a společenské večery. Byla to taková odměna pro soubor, který potil krev a slzy a pak se šel uvolnit do hasičovny.

Potřebovala bych si něco ujasnit – v programu je psané, že jste splynuli s Mršta Pršta Junior's, jak to tedy je?

Je Mršta Pršta jako skupina, která je funkční. A jsou junioři. Junioři proto, že je to vlastně mladší část jednoho souboru, který má víc částí. Dnes nám z juniorů pomáhali Héra a Claudio. Zároveň když Junior's hraje představení a potřebují výpomoc nebo aspoň záskok, funguje to tak, že všichni hrají všechno. Z původního Mršti zůstali čtyři lidi.

Podle čeho si vybíráte texty?

(Pokračování na stránce 10)

Hosté z Police se letos na Vysočáky nachystali

Včera se loučil soubor z Police nad Metují, který hrál na vysocích přehlídkových prknech podruhé. Poprvé byl na KDP před čtyřmi lety. Údajně odtud tehdy odjížděli se špatným svědomím, protože netušili, jaké jsou ve Vysokém zvyky, prý zapomněli přivést dárky Krakonošovi.

Zato tento rok nic neopomenuli. Techniku zabavili stavebníci a omalovánkami, kuchyňku si na svou stranu naklonili pecem vyhlášeného chleba a pravým poličanem. Oblibu získali i u své hostesky Klaudie, neboť ta radikálně změnila své zvyky a zůstala se souborem až do časného rána – kde všichni byli a co dělali, se redakci nepodařilo přesně zjistit. A i poslední ochotná ústa Klaudie uplatila čímsi sladkým ke kávě a lahvi bublinek. A tím se Polickým podařilo nadobro místní soubor rozklížit.

Uplatku si povšimla i Svatka Hejralová a se sklenkou v ruce se rozhodla dát rázně najevo všem, a zvláště souboru z Police nad Metují, kdo je tu tedy vlastně ředitel, např. ředitel přehlídky.

Martin soubor na rozloučenou

podaroval poudačkou o prvním podávání kafiště v Pasekách nad Jizerou a pak jim poradil prostřednictvím Stanováka, jak zajistit pokračování rodu, pokud manželka je v nejlepších letech a

manžel - prostě v letech.

A pak už jen třikrát kolem kostela a se slovy: „Koukejte sebou mrskat, ať jste tu za rok znovu!“ zamávali Vysočtí souboru z Police na rozloučenou. jn

Bendové získali ty nejcennější odznaky

Nejprve o pár kamenů zvýšili chystanou pyramidu, která má obohatit krkonošské panoráma při pohledu od divadla o novou dominantu, a pak se za drobného mrhlení uchýlili do vlídné, teplé náruče restaurace U Albíny, která je místem valné hromady VOBSKOČÁKu už několikátý rok.

Obě půlky prezidenta, Jiří Hlávka a Standa Mareš, shrnuly to, co momentálně na přehlídce běží – Vtip za 100 po oficiálním vítání souboru před divadlem a který naposledy proběhne dnes odpoledne, i co chystají na závěrečný Sejkorák. „Už se nestaráme o loupání brambor v propadle a proto nedáváme rum na zahřátí pro loupáče, ale dáváme cenu za VOBSKOČÁK. A to cenu sestávající ze sedmi lahví rumu,“ konstatoval Jiří Hlávka.

VOBSKOČÁK také připravil své vlastní vyhlášení cen za přehlídku v jednotlivých kategoriích, které by mělo proběhnout v sobotu na Sejkoráku, kdy to však přesně bude, není zatím známo. Jasná však jsou už jména oceněných – k článku připojujeme výsledkovou listinu. Kromě cen jsou členové spolku připraveni pomoci v sobotu po odpoledním představení také s přípravou velkého sálu na slavnostní večer.

Hospodárka spolku Mařenka Trunečková obeznámila přítomné se stavem pokladny, s výdaji i příjmy od poslední valné hromady v loňském roce. Členové spolku si mohli koupit modré či červené tričko se znakem VOBSKOČÁKu. Všichni přítomní se také usnesli, že tričko nabídnou k prodeji veškeré veřejnosti divadelní, a to za 250 korun a k doptání (dostání) bude u půlprezidenta Hlávky.

Spolek také rozdělil poslední dva kovové odznaky. Do budoucna by je měly nahradit plastové placky, které by však měly zachovat hranatý tvar. Ty nejcennější odznaky z původní kovové kolekce, protože jsou poslední, získali otec a syn ze ŠAMU Štítina, Václav a Ondřej Bendovi. A Václav věren své pověsti zdatného recitátora mezi členstvo vobskočácké vstoupil baladou Jaroslava Vrchlického, jež byla – věřte nevěřte – o hově. Poté oba Bendové zapěli píseň o pípě, jež by sama o sobě nebyla až tak zábavná, byť text vtipný byl, kdyby nebyla zpívána na melodii, kterou jsme my, co více pamatuje-

me, neměli zase až v takové oblíbenosti, ale zpívali nebo slýchali jsme ji v určité době poměrně často – Píseň práce.

Dalším bodem, který VOBSKOČÁci na své valné hromadě řešili, je příspěvek do doprovodného programu KDP, který se už nějakou dobu nedaří připravit. Nezkažená krev Bendů však vnesla do valení vobskočáckého čerstvý vítr z Moravskoslezského kraje. A nápady se začaly líhnout jako v hnízdě plném praskajících

vajec na jaře. diskutovalo se, zda připravit hru či zábavný kabaret složený z jednotlivých písní a skečů, které by si mohli jednotliví členové nachystat ve svých domovech a konečnou podobu by program získal na přehlídce ve Vysokém.

Chci tedy věřit, že příští rok uvidím zrod Fénixe, a sice obrození slavné tradice her a zábavných trachtací VOBSKOČÁKu. A na to se skutečně těším.

jn

Na základě vyhodnocení prezidentů Vobskočáku budou uděleny tyto ceny na závěrečném Sejkoráku 46. KDP

Hlavní ceny za herecký výkon:

DS Zmatkaři Dobronín - Tereza Fialová, Vladimír Alexandrovič Mátl

DS Horšovský Týn - Michal Pivoňka, Andrea Dufková

DS bratří Mrštíků Boleradice - Jana Glocová

DS Šamu Štítina - Vladimíra Žáková, Tomáš Konečný

DS Kolár Police nad Metují - Věra Kříčková

Mimořádná cena divadelního festivalu:

DS Mršťa Pršťa Kouřim – Martina Dobiášová

Ceny útěchy:

DS Vojan Libice nad Cidlinou - Jiří Hlávka

DS bratří Mrštíků Boleradice – vinařství Koráb, s.r.o.

DS Mršťa Pršťa Kouřim – Martin Drahovzal

Ceny podporující růst osobnosti a tvořivosti:

DS Krakonoš Vysoké nad Jizerou - Svatava Hejralová, Hana Andělová, Zdeňka Fučíková, Klaudie Blažková

DS Horšovský Týn – Nikola Špotáková, Miroslava Baxová

DS Doveda Sloupnice - Irena Štochlová, Tereza Štochlová, Viktorie Štochlová

DS Kroměříž - Katka Hudečková, Klára Havránková, Jana Štěpánová

Zvláštní ceny:

DS bratří Mrštíků Boleradice – rodinná cena pro: Nikola Korábová, Libuše Korábová, František Koráb, Kateřina Korábová, Marek Koráb, Jan Koráb

Ve Vysokém nad Jizerou 16. 10. 2015, půprezidenti Stanislav Mareš, Jiří Hlávka

Říká se...

Říká se, máš sedmdesát –
býváš lítostivý.
Ten se brání – já se bráním –
a potom se divím,
že když Martin ze serdička
poudačku svou podá,
v koutku očí objeví se
malá slaná voda.
Říká se – jeď na Vysoké,
bys jiskru chytil –
abys doma – mezi svýma –
ten týden se cítil.
Tož přijede – kouká – říká
„divadelní blázní“,
pak sahá pro kapesník,
když Tam na horách zazní.
Říká se, že dneska lidi
nemaj čas na lásku.
Já se vsadím – vím to jistě –
vyhraju tu sázku.
Nikdo mi to nevyvrátí –
vidíme se rádi!
A vzpomínka – po rok celý
uvnitř jemně hladí.
Říkala nám kdysi jedna
ze souboru členka,
že jí v hlavě stále lítá
jediná myšlenka –
kam přijdou ochotníci,
kamarády mají.
Vítají se. Maj se rádi
a furt se líbají.
Říká se, že jednou tomu
dáti musíš vale!
My křičíme všichni spolu
jedno velké ALE.
A už my jsme zase tady
a Vysoké taky.
Divadlo budem hrát dále –
tak jaképak fraky.
Prostě za rok ve všech strastech
cestu k sobě najdeme.
Říkáte nám: „Přijďte pobejt!“
Tak my teď přijdeme!!!
jh

Za vším v divadle hledej šikovné techniky

Vždycky mi přišlo tak trochu líto, že se na každém kroku mluví o režii, hereckých výkonech, scénografii, vedou se dlouhé diskuze o odehraných představeních, ale na zmínku či poděkování technikům nikdy nikde nezbývá místo. Přitom bez těch, kteří většinu času nikde nejsou vidět, by se žádné představení neobešlo. A divadlo už vůbec.

Protože je redakční komůrka docela malíčká a vejdu se do ní tak akorát tři lidi, na mě nezbývá místo. Jedině snad na „kanajdě“, což je lůžko u stropu, ale tam se chodí spát a ne pracovat. Své místo jsem si tedy již před třemi lety našla v dílně mezi oněmi „neviditelnými“. Většina z osazenstva jsou pánové, občas k nám zavítá i nějaká hosteska, která zas brzy prchne. Nejsem si jista, zda proto, že se musí starat o soubory, nebo proto, že kluci mají zvláštní smysl pro humor. A když začnou řešit technické záležitosti, prchám i já. Tato zpráva však nemá být o tom, jací jsou, ale co všechno pro nás dělají.

Když se objeví nějaký problém, najednou si všichni vzpomenu, že tito lidé taky existují. A protože problémy, ať už větší či menší, se objevují každou chvíli, bývá v dílně docela živo. Již několikrát kluci spravovali rozbité brýle, sháněli zapomenutlivcům náhradní rekvizity, nebo nějaké jednodušší sami vyráběli. Jestliže je někdo, kdo o technicích ví celou dobu, jsou to soubory. Těm zdejší technici pomáhají nejen při stavbě scény. Jsou přítomni i u svícení, zkoušek a především pak u představení.

Byla jsem zvědavá, co se děje v kabině techniků, kam kluci vždy před představením mizí. Proto jsem se během jednoho představení snažila nenápadně proplížit dovnitř. Měla jsem strach, aby mi neřekli, že musím pryč. Ani kabina neoplývá nadbytečným prostorem, takže jsem svůj příchod neutajila. Mé obavy se však nevyplnily, naopak – přivítali mě s úsměvem, udělali mi místo, abych mohla z okénka sledovat dění na jevišti, nechávali mě prozkoumávat všechny ty páčky, tlačítka, pozorovat je při práci. V tom, co mi připadalo jako naprostý chaos, tam, kde bych nějaký konkrétní čudlík hledala celou věčnost, se oni orientovali naprosto skvěle. K tomu všemu ještě sledovali texty, které jim ležely na stole – jeden s poznámkami ke světlům, dru-

hý k hudbě. Odcházela jsem naprosto fascinovaná tím, co jsem viděla.

Myslím, že všem technikům (místním i těm, kteří sem přijeli

se svými soubory) patří obrovský dík. Bez nich by to prostě nešlo.

šv

Odkud vedly cesty souborů na KDP 2015

Jihočeská přehlídka v Trhových Svinech se konala od 17. do 19. dubna. Zde domácí Divadlo Otty Schwarzmüllera uvedlo hru Aloise Jiráska Lucerna, Divadelní spolek Rolnička Hořice na Šumavě pak veselou pohádku Ženich pro čertici, aneb Sedmimílové boty, Divadelní a osvětový spolek Fikar z Nadějkova zahrál komedii Jana Váchala Paní Fantomasová se zlobí, aneb Zlo-

aktivní komedii Kazimíra Lupince a Sonyi Štemberové Rozpaky zubaře Svatopluka Nováka přišel DS Osvětové besedy Velká Bystřice.

Hanácký divadelní máj v Němčicích nad Hanou pro střední Moravu se konal ve dnech 25. dubna až 2. května. Přehlídku zahájila hra Marie Tesař v podání Morkovských ochotníků Fidlí

měšťácká svatba obdrželo Divadlo PRKNO Veverská Bítýška doporučení na pátém místě. John Chapman a Jeremy Lloyd byli autory komedie (Ne) Prodejné manželky v provedení Bez kamen Uherčice. Pohádku Hugo z hor Vladislava Kracíka a Matěje Mužíka uvedlo Divadlo Tramtarie. Divadelní spolek v Rájci-Jestřebí se prezentoval tragikomedií Istvána Örkényho Kočičí hra a obdržel za ni doporučení na třetím místě. Pohádku Jiřího Středy O Budulínkovi předvedla Říše loutek, o. s., Kroměříž, a nominaci na KDP 2015 získala Divá Bára Milana Uhdeho na motivy Boženy Němcové v provedení DS bratří Mrštíků Boleradice. Hans Christian Andersen napsal pohádku Slavík a soubor Meče a Přeslice DSOB Velká Bystřice ji zde zahrál. Stejný soubor získal doporučení na druhém místě za absurdní drama Fernanda Arrabala Miláček Fando a Lis. S klasickou veselohrou se zpěvy Ladislava Stroupežnického Naši furianti přišel Bodlák, Bernacké ochotnické divadlo. Pohádka Vladislav Vančury Kubula a Kuba Kubíkula v nastudování Divadla Hanácké obce Prostějov zaujala dětské diváky. Doporučení na čtvrtém místě dostala komedie Viliama Klimáčka Nízkotučný život v provedení DS Smotaná hadice Křenovice.

PeHe

čin v muzeu čerstvého umění. Závěr patřil Divadelnímu spolku PIKI Volyně s vlastní komedií Miloslava Pikolona Tu myš jí ukopnu u huby a obdržel doporučení na KDP. Bohužel počet představení neumožnil nominaci do Vysokého.

Štítinské Štívadlo 2015 za severní Moravu mělo své místo v kalendáři v průběhu dvou víkendů, a to od 17. do 19. dubna a od 24. do 26. dubna. Divadlo Dobroslavice tu uvedlo komedii Georgese Feydeaua Dámský krejčí, Slezská ochotnická společnost Opavsko přišla s komedií Ondřeje Vrbického Stanice č. 3, DS Štěpánkovice uvedlo komedii F. R. Čecha Dívčí válka. Divadlo pod zámkem při TJ Sokol Kyjovice předvedlo komedii Erica Assouse Údržbář a domácí soubor ŠAMU Štítina se prezentoval detektivní komedií Agathy Christie Past na myši. Komedii Emila Artura Longena Dezertér z Volšan uvedl DS Bělá, s inter-

Midli, kteří obdrželi doporučení na prvním místě. Kroužek divadelních ochotníků ve Hvozdné uvedl pohádku Miloše Kratochvíla Taneček přes dvě pekla, za komedii Bertolta Brechta Malo-

Rozpaky zubaře Svatopluka

Tu myš jí ukopnu u huby

Vše je tu tak...

(Pokračování ze stránky 4)

Vybírám já, protože mám většinou oblíbeného autora a snažím se hledat co nejvíce jeho děl. Něco, co by mě bavilo, co by je bavilo a co by mě bavilo ještě režirovat. S Mrstou je to už i na bázi velké diskuze. Před touhle inscenací jsme dlouho diskutovali a hledali. Šli jsme přes Čechova, Woodyho Allena po klasické autory, až jsme skončili u toho, co mám velmi rád, u Shakespeara. S ním jsme vlastně před patnácti lety prorazili do dospělého divadla. Všem jim bylo patnáct, šestnáct a hráli jsme Romea a Julii. Představení trvalo třicet pět minut, prostě takový výcuc, ale podařilo se nám to udělat tak, že jsme dokázali rozbrečet spoustu diváků. Bylo to natolik emotivní a v jejich věku tak přesvědčivé. S tím jsme byli tady ve Vysokém poprvé. Takže jsme po patnácti letech udělali takový oblouk a vrátili se k Shakespeareovi. Místo drama jsme vzali komedii a hledali vlastní cestu Mrsti Prsti. Nechtěli jsme to mít klasicky, jsme přesvědčení o tom, že bychom to možná neudělali natolik dobře, aby to diváky bavilo, že to není v našich silách hereckých, ani režisérských. Zvolili jsme originální cestu – přes karty, které se dostaly i do textu. Například scénu, kde dva strážníci hrají karty, Shakespeare nenapsal, to jsem napsal já. Text jsem rapidně upravil, předělal. Různí shakespeareologové by mě možná

chtěli ukamenovat za neúctu ke klasikovi, ale my si vybrali, co jsme považovali za divácky zábavné, a udělali z toho tak trochu cirkus.

Myslím, že to tam sedí. Dnes to sice tak nevnímáme, považujeme Shakespeara za vážného pána, ale jeho texty jsou vtipné a docela i sprosté.

Třeba slovo Šukal je dost kontroverzní, ale je už použito v překladu od Joska. Občas nám vyčítají, že jsme chtěli být rádobylacíní, ale ono je to v moderním překladu renomovaného překladatele. Některé divácké reakce jsou, že to bylo pěkné, ale sprosté. Dnešní společnost je citlivá na některé výrazy, ačkoliv se běžně objevují a na jevišti padají fekálie ve velkém. Tady to není myšleno tak, abychom vyvolávali laciný smích, přestože to smích vyvolává. Samozřejmě to má své mouchy, porotci nám občas něco vytknou, občas za něco pochválí. Ta práce má smysl a líbí se lidem, proto ji chceme dělat dál tak, jak to děláme.

Takže hlavní je bavit se, bavit lidi a inteligentní humor.

Shrnula jste to vyloženě za mě. Ano, bavit lidi nás hrozně baví a zejména inteligentním humorem. Samozřejmě, když se nám zadaří inteligentní dramatická věc, jako Velmi nebezpečné známosti, a vyvolá nejen divácký smích, ale i divácké slzy, je to zadostiučinění.

Díky za rozhovor!

šv

Anketa

Antonín Jína, Košťálov

Její plus je to, že je tady ve Vysokém jediná. A všude jinde vlastně taky. Její mínus je, že tam chodíme my, docela často.

David Hejral, Vysoké nad Jizerou/Praha

Plus - je naše! A mínus – chybí mi tu kino. Mohlo by se něco promítat třeba jednou týdně, mít tu nějaký filmový klub.

Jan Vaverka ml., Vysoké nad Jizerou

Zásadní mínus je, že tenhle barák není větší, protože těch prostor je tady málo, je to nabitý, našlapaný. A zásadní plus je, že tenhle barák není větší, protože to bysme se z těch starostí o to pos...

Ivo Mičkal, Jablonec nad Nisou

Na nic konkrétního jsem nenarazil, to bych opravdu musel pohledat, v tuhle chvíli mě nic konkrétního nenapadá. Klady jsou, že je tu všechno tak pohromadě, po ruce, není nutné nikam moc chodit. Možná kdyby byla možnost umístit sem ty semináře, třeba kdyby nějak šlo propojit divadlo s hasičovnou vedle, jestli by to bylo vůbec reálné. Už se o tom mluvilo, to není z mé hlavy, ale přikláním se k tomu názoru, k tomu nápadu.

šv

Procvičte si svaly!

Starosta DS Krakonoš Karel Bárta st. žádá všechny více či méně svalnaté muže, aby v sobotu po představení Dovolená po česku laskavě přišli pomoci s úpravou velkého sálu z divadelního na taneční, aby zde od 20 hodin mohlo proběhnout slavnostní vyhlášení výsledků Krakonošova divadelního podzimu 2015 a posléze i divadelnické plesání. Sraz je u dveří velkého sálu. „Děkuji za každou pomoc, abychom pak všichni mohli strávit příjemný večer,“ říká Bárta.

jn

VoVo – Vokýnko Vobskočáku

Ve středu Vobskočák vyhlásil soutěž, ve které může vyhrát úplně každý, kdo je na KDP. Stačí jen, aby donesl v pátek 16. 10. ve 13.13 hodin půlprezidentu Hlávkovi pohádkovou průpovědku. Vítěz získá poklad kapitána Morgana. Potřebnou větu dostanete z nápověd, které vyšly

ve středečním a čtvrtečním vydání Větrníku. Dnes je tu nápověda zcela poslední. Teď máte všechny tři a můžete hádat. Pozor, důležitá je i diakritika!

Dnešní nápověda:

Tajemství skrývá číslo!!! Tedy pořadí! A také chytrý pohled na všechny tři skupiny.

YTN, RAJTIJTYTUD

To je vše. A co takhle poslední písmena všech tří skupin?

Pokud nikdo neuhádne pohádkovou průpovědku letos, zůstane poklad kapitána Morgana zakopaný do roku příštího. (A tu pohádku znát byste měli. Je o Honzovi – jak jinak, že?) jh

Neskrývej se neznámá, Krakonoš

Vládce hor Krakonoš dorazil do redakce Větrníku! A dorazil s prosbou. Přišel mu totiž nezvyklý vzkaz zabalený do růžové obálky a vyzdobený perleťové růžovým otiskem rtů. Vzkaz je však podepsán „Tvá neznámá Barbie“, a tak mocný horský duch hledá autorku vyznání, jež přetiskujeme. I Krakonoš je jen muž a láskyplné řádky v něm vzbudily neuhasitelnou zvědavost. A tak žádá neznámou dámu: „Odtajni svou totožnost a přihlas se buď v redakci Větrníku nebo po vítání v hospůdce U Základního kamene.“

jn

Vyrovnaný rozpočet

Rozpočet Krakonošova divadelního podzimu je složený z mnoha položek, vždy je však vyrovnaný. Letos ekonomka přehlídky Marcela Škodová pracovala s částkou 730 tisíc korun.

Největší část příjmů ve výši 286 tisíc korun tvoří příspěvky ze státních a samosprávných organizací, 170 tisíc korun získala přehlídka od sponzorů, 230 tisíc přinese vstupné, reklamy a další příjmy se rovnají částce 44 tisíc korun. Největší položkou ve výdajích je úhrada pobytu souborů, a to 140 tisíc Kč. Další finance jsou určeny na dopravu souborů, věcné náklady přehlídky, cestovné, materiál, propagaci, dokumentaci, poplatky a další.

jn

© 2009 Mottel, Inc. All Rights Reserved.

Jak já bych ráda byla modelkou

Vážená čtenářko či čtenáři, zatoužila nebo zatoužil jsi být někdy modelkou/modelém? Zdá se ti jejich práce před objektivem fotoaparátu jednoduchá? Tak jsem si říkala, že to není až taková dřina – postojím před fotografem, vycením zuby v holywoodském úsměv do rozpálených reflektorů, přimhouřím oči, prohrábnu hřívu, hodím bokem, jednu nožku vpřed, ručku vzad.... A je ze mě propletenec.

Včera jsem pozorovala z lávky vedle kabiny techniků přípravu focení týmu STDK. Nápad, jak zachytit snímek party lidí, která je neustále v pohybu, ale na moment se zastaví na jevišti, byl zdánlivě jednoduchý. Už jen fakt, že fotograf se musel vyškrábat z kabiny techniků na osvětlovací lávku nad jevištěm, aby vtěsnil do objektivu jedenáct lidí ležících na jeviště do tvaru rozevřeného vějíře, byl pro mě, osobu trpící obrovskými závratěmi, nepříjemný. „Honzíku, posuň se blíž k Honzovi Vaverkovi.... Majdo, trochu vpravo a po zádech malinko výš.... Pepíčku trochu níž... Martine, nohy posuň...“, střídaly se povely přicházející odněkud z výkrytů, odkud se začalo blýskat: „Nemám vás tam, nevejdete se mi všichni, překáží mi ta suflita....“ Ozývaly se rady typu, že by se fotograf mohl zavěsit za nohy hlavou dolů a podobně.

A tak se jeden z Honzů nakonec zvedl, zatímco ostatní drželi tvar, vyšplhal jak veverka na štafle a suflitu zachytil tak, aby přestala překážet. Než fotka vznikla, ozvalo se ze zdola nespělé pochrupávání – někdo z upracovaných techniků na chvíli zamhouřil

oko. Nebo zřejmě obě.

Nicméně – foto vzniklo. Posuďte sami, jak se podařilo.
jn

sobota 17. října 2015

kdy	co	kde
9:30	seminář	malý sál
13:30	loučení Sloupnice	malý sál
15:00	Dovolená po česku	velký sál
	DS Kroměříž	
20:00	závěrečné vyhodnocení	velký sál
	znělka	
	zahájení	
	slovo poroty	
	předání cen	
	Předání J. K. Tyla	
	slovo vyhlášovatele	
	slovo na závěr	
	hymna	
	Sejkorák	všude

Větrník, zpravodaj XLVI. Krakonošova divadelního podzimu – Národní přehlídka venkovských divadelních souborů. Vydává Občanské sdružení Větrov. Redakce Jana Fričová, Pavlína Schejbalová, Šárka Vodičková, technické zpracování Ing. Josef Hejral, fotografie Ivo Mičkal.

Tisk H&H Servis

Náklad 80 ks

Cena 10 Kč